

Konstitutionelle Liv fører os fra den ene Forudfætning og Betingelse til den anden. Jeg troer saaledes, at det er meget sagrigtigt, at man slaaer ind paa den Bei, som de vesteuropæiske Nationer have betraadt, og som vi vistnok ved Udviklingen af ligeartede Forhold mere eller mindre maae tage Hensyn til.

H. M. Petersen : Grundtanken i det foreliggende Lovudkast skinner unægtelig klarest frem i den første og den sidste Paragraf og tildeels i § 6, og det er derfor til disse jeg skal holde mig ved de Par Ord, jeg skal tillade mig at udtale. Jeg kunde have ønsket, at der var givet en nærmere Definition af, hvad der skal forståes ved „Sammenrøttelser og Dpløb“. Jeg kan ikke see, om det skal kaldes Sammenrøttelse, naar 3 eller 4 Personer i Forening udføre en Misgjerning, eller om der behøves et langt større Antal dertil; men det skal jeg imidlertid ikke indlade mig paa, og det vilde i ethvert Fald vist heller ikke være Steedet dertil. Grundtanken i Lovforslaget er jeg tildeels enig i, men ogsaa kun tildeels; thi det forekommer mig, at den meget ærede Forslagsstiller er gaaet noget for vidt. Jeg finder det nemlig billigt, at enhver god Borger har Sikkerhed for, at han i det Samfund, hvori han lever, kan nyde Fred og Ro, saavel for sin Person som for sin Eiendom; jeg vil kalde det en Kaution, som han kan fordrø af det Samfund, hvori han lever; men jeg troer heller ikke, man skal gaae videre end til Kaution, hvorimod den ærede Forslagsstiller er gaaet til Selvstydnerkaution, ja han er gaaet endnu videre, thi Selvstydnerkautionisten kan dog ikke tages for Hoveddebitoren, hvilket her er Tilfældet. Jeg finder det heller ikke rigtigt, at Kommunen skal sættes i Bevægelse for enhver Bagatel af denne Slags. — Men dersom den ærede Forslagsstiller vilde nyies med, at man sagde, at i de Tilfælde, hvor Gjærningsmændene enten ikke kunne opdages eller ikke vare istand til at betale, skulde Kommunen eller maaskee en anden større Kreds betale, skulde jeg være villig til at gaae ind derpaa. Det er den Hovedforandring, som det forekommer mig, der bør foregaae, og i alt Fald maa den foregaae, hvis jeg ved en senere Be-

handling skal kunne see mig istand til at stemme for Lovudkastet. Jeg troer ogsaa, at man der- ved vilde opnaae en Mellemting mellem de forskellige Meninger, som her ere udtalte; den ærede Forslagsstiller er som sagt, efter min Opfattelse, gaaet temmelig vidt, medens det forekommer mig, at en Deel af de andre ærede Talere ikke ere gaaede vidt nok, da de slet ikke ville gaae ind paa Sagen. Det forekommer mig, at naar en Mand bliver fornærmet paa Person eller Guds ved Sammenrøttelser eller Dpløb, maa det Samfund, hvori han lever, erstatte ham den Skade, som han uforskyldt har lidt, forsaavidt han ikke ved de til hans Raadighed staaende Midler kan faae Erstatning hos Gjærningsmanden.

Müller : Dersom nærværende Lovforslag, i den Skikkelse, det nu har, forelaae til Afstemning for at hæves til Lov eller gaae over til den anden Deel af Rigsdagen, saa kunde jeg neppe give det min Stemme, thi der er mange Enkeltheder deri, som jeg umuligt kan være enig i; men derimod synes det mig, som ogsaa den ærede sidste Taler udtalte, at Grundprincippet ikke er saa absurd, som adskillige af de ærede Talere, der have haft Ordet, have villet gjøre det til. Det Formaal, som det forekommer mig ligger i Udcastet, er ikke hovedsagelig at straffe eller at revse Kommunen for Excesser eller Sammenrøttelser, men det er at forebygge, at de finde Sted; dette er, forsaavidt jeg forstaaer, den egentlige Hensigt med Lovudkastet. Saa snart det bliver Kommunen vitterligt, at den Skade paa Person eller Eiendom, der flyder af saadanne Sammenrøttelser, falder paa den, saa vil den allerede ved deres Begyndelse være fattet paa at gjøre, hvad den formaaer til at forebygge dem. Jeg vil vel ikke her paastaae, at hvad her er foreslaaet, er aldeles rigtigt i sin fulde Udstrækning, men hvis en lignende Bestemmelse tidligere var given om, at Kommunen bærer idetmindste en Deel af Ansvaret for saadanne Excesser, be- gaaede i den eller udgaaede fra den, da vilde de vist i mange Tilfælde have været forebyggede. Den høitærede Justitsminister har kaldt Sligt en Naturbegivenhed, men jeg troer, man hellere maa kalde det en saare unaturlig